

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Divi Avrelii Avgvstini Hippon. Episcopi Meditationes, Soliloquia et Manuale

Augustinus, Aurelius

Coloniae Agrippinae, 1649

Hic exponit homo Deo Patri paßionem Filii in sui reconciliationem, 8

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54885](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54885)

tui consolatio: fiant mihi lachrymæ meæ panes die ac nocte investigando justificationes tuas; sit bonum mihi lex oris tui, super millia auri & argenti. Sit obedire tibi mihi amabile; & resistere tibi execrabile. Rogo te, spes mea, per omnes pietates tuas ut propitius impietatibus meis. Adaperi aures meas mandatis tuis, & ne declines (flagito) per nomen sanctum tuum in verba malitiæ cor meum, ad excusandas excusationes in peccatis. Peto etiam per admirabilem humilitatem tuam, ne veniat mihi pes superbiæ, & manus peccatoris non moveat me.

C A P V T V I I I.

*Hic exponit homo Deo Patri passionem Filii
in sui reconciliationem.*

I. **E**cce omnipotens Deus pater Domini mei, dispone benignus, quo miserearis mei, quoniam quicquid preciosius inveni, devote obtuli; quicquid charius reperi, suppliciter præsentavi. Nihil mihi reliqui, quin tuæ exposuerim Majestati; nihil jam superest, quod adjiciam: quia totam tibi delegavi spem meam. Direxi tibi advocatum meum, dilectum Filium tuum. Misi gloriosam progeniem, inter me & te mediatorem: Misi, inquam, intercessorem, per quem confido veniam. Misi verbis Verbum, quod pro meis dixi missum factis, & numeravi tibi sanctissimæ sobolis passionem, quam pro me credo fuisse perpessam. Credo à te missam deitatem, meam suscepisse humanitatem; in qua dignum duxit

alapas, vincula, sputa, irrisiones perferre, nec non crucem, clavos telumque suscipere. Hanc olim infantia vagitibus demolitam, pueritia pannis constrictam, juventutis sudoribus vexatam, jejuniis maceratam, vigiliis afflictam, itineribus fessam, postea affectam flagris, laceratam supplicii, deputatam cum mortuis, dotatam gloria resurrectionis, cœlorum gaudio induxit, & in dexteram tuam celsitudinis collocavit. Hæc placatio mea, & propitiatio tua.

2. Hic attende pius, quem genueris filium, & quem redemeris servum. Hic aspice factorem, & ne despicias facturam. Amplectere serenus pastorem, & respice misericors allatam propriis humeris ovem. Hic est fidelissimus pastor ille, qui ovem dudum errabundam per abrupta montium, per precipitia vallium, multis variisque quæsierat laboribus. Quique jam morienti, jam per longa exilia deficienti, tandem inventæ gaudens se supposuit, & miro sibi annisu charitatis annexam, de profunda confusionis abyfso levavit, piisque astrictam complexibus, ad nonaginta novem unam, quæ perierat, reportavit.

3. Ecce Domine mi rex, Deus omnipotens, ecce Pastor bonus refert tibi quod commiffi ei. Suscepit te disponente ad salvandum hominem, quem tibi restituit omni labe immunem. Ecce tuum tibi clarissimus natus plasma reconciliavit, quod à te procul deviavit. En, gregi tuo Pastor mitis reportat, quod prædo violentus abegerat. Reddit tuis

con-

conspicibus servum, quem sua fecerat conscientia fugitivum; ut qui per se meruit poenam, per satisfactionem hujus mereatur veniam, cuique pro culpis supererat gehenna, tanto duce jam confidat revocari ad patriam. Potui per me sancte Pater offendere, sed non valui per me placare te. Factus est adiutor meus, Deus meus, tuus dilectus filius, meam participans humanitatem, ut curaret infirmitatem; quatenus, unde causa emerferat offensionis, deinde tibi immolaret sacrificium laudis; meque per hoc redderet tuæ pietati placabilem, quo sedens ad dexteram tuam, semper meæ substantiæ se ostenderet esse consortem. Ecce spes mea, ecce fiducia mea.

4. Si me pro mea, ut dignum est, despicias iniquitate, respice me saltem misericors, pro dilectæ sobolis charitate. Attende in filio, quo propitius servo. Vide carnis sacramentum, & remitte carnis reatum. Quoties beatæ prolis tibi patent vulnera, delitescant (obsecro) scelera mea. Quoties rubet preciosus pro de latere sanguis, diluantur (obsecro) labes meæ pollutionis. Et quia caro te lacescit ad iram, caro te flectat (imploro) ad misericordiam; ut sicut me caro seduxit ad culpam, sic caro deducat ad veniam. Multum namque est quod mea mereatur impietas, longe autem majus, quod redemptoris mei reposcit jure pietas. Magna enim est mea injustitia; satis vero major redemptoris justitia. Quanto namque est superior Deus homine, tanto mea malitia est inferior